

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2014
Kontor: Statsrets- og Menneske-
retskontoret
Sagsbeh.: Lasse Boje
Sagsnr.: 2014-0030-2105
Dok.: 1126631

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 780 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. marts 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Karen Hækkerup

/

Morten N. Jakobsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 780 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, om ministeren er bekendt med, at det er sædvanlig praksis, at udvalgsformænd er i dialog med ministerens særlige rådgivere, herunder begrunde i hvilke situationer der er behov for en sådan dialog frem for dialog direkte med ministeren. Der henvises til artiklen ”Retsudvalg skulle afskæres fra åben hashhandel” bragt i Berlingske den 17. marts 2014, hvoraf det fremgår, at Retsudvalgets formand var i dialog med daværende justitsminister Morten Bødskovs særlige rådgivere om turen til Christiania.”

Svar:

Der kan generelt henvises til betænkning nr. 1537/2013 (Ministrenes særlige rådgivere – et serviceeftersyn) afgivet af Udvalget om særlige rådgivere, der blev nedsat af Finansministeriet i april 2012 som opfølgning på en vedtagelse i Folketinget i december 2011. I betænkningen er der på side 136 anført følgende om særlige rådgiveres deltagelse i møder med politisk deltagelse:

”Det er fortsat en aktuel problemstilling, i hvilket omfang særlige rådgivere bør kunne deltage i møder med politisk deltagelse, som ministeren afholder i sin funktion som minister. Der kan f.eks. være tale om møder med ordførere fra Folketingets partier, kommunale parter eller interesseorganisationer.

Udvalget finder ikke, at ansættelsen som særlig rådgiver i sig selv bør kunne begrunde en udelukkelse fra at kunne ledsage ministeren til møder med politisk deltagelse. Det er dog udvalgets indtryk, at det ikke er almindeligt, at ministeren alene er ledsaget af den særlige rådgiver.

Det er i forbindelse med de gennemførte interview blevet nævnt, at særlige rådgivere i ganske enkelte tilfælde varetager politiske forhandlinger på en ministers vegne.

Udvalget finder, at de hensyn, der taler for, at faste embedsmænd ikke sættes i situationer, hvor de reelt varetager en politikerrolle, ikke har samme vægt, når det gælder særlige rådgivere. Ligesom for faste embedsmænd er det for særlige rådgivere imidlertid vigtigt, at der ikke hersker tvivl om, at den særlige rådgiver handler efter delegation fra ministeren, og at der mellem ministeren og den særlige rådgiver er enighed om grænserne for den særlige rådgivers forhandlingsmandat.”

Særlige rådgivere vil inden for de angivne rammer kunne have en dialog med f.eks. et medlem af Folketinget, herunder et medlem af Folketinget, som er udvalgsformand.

I hvilket omfang, der finder en sådan dialog sted, finder jeg generelt ikke at have grundlag for at udtale mig om.

Der kan om spørgsmålet i øvrigt også henvises til afsnit 8.2.4 i betænkning nr. 1354/1998 fra Udvalget om forholdet mellem minister og embedsmænd samt afsnit 6.2.5.5 i betænkning nr. 1443/2004 fra Udvalget om embedsmænds rådgivning og bistand til regeringen og dens ministre.